

Bankett a Petőfi Csarnokban

Szolnoki résztvevők a Tavaszi Fesztiválon

Március 14-én, pénteken megkezdődött a Budapesti Tavaszi Fesztivál mintegy száz kulturális eseményt magába foglaló programja. Már a fesztivál első napja is bővelkedett rangos eseményekben: a Kongresszusi Központban Gilbert E. Kaplan vezényelte a MRT Szimfonikus Zenekarát (Mahler: II. szimfóniáját adták elő), a Budapest Sportcsarnokban megtartották a Győri Balett új produkciója, a Jézus, az ember fia nyilvános főpróbáját, s premier volt a Nemzeti Színházban (Shakespeare: A velencei kalmár).

A Petőfi Csarnok különleges „műfajú” közösségi eseménynek adott otthont, amelyről az est egyik rendezője, *Árkosi Árpád* még az előkészületek idején, így nyilatkozott a Magyar Ifjúságnak: „Célunk egyetlen estére szóló közösség létrehozása. Erre a néhány órára meg akarjuk szüntetni a szereplők és a közönség közti távolságot, már csak azért is, mert ami miatt itt egybegyűlünk, az mindkét fél számára azonos: Petőfi és március 15-e emléke. Nincs tehát színpad és nézőtér. Egy nagy terem van, melyben összegyűlünk, hogy találkozzunk egymással; szembenézzünk pillanatnyi helyzetünkkel, veszteségeinkkel és megmaradt hitünkkel. Az est műfaja tehát: Bankett.”

Szép ünnepi est volt a Bankett. A nagyteremben ízlésesen terített fehér asztalok mellett foglaltak helyet a résztvevők; a közönség szó ezúttal nem volna

A Széchenyi lakótelepi „piros” iskola vizuális körgrafikai műhelybemutatót rögtönzött a Petőfi Csarnokban

helyénvaló, hiszen az asztal mellől olvasták föl írásaikat az írók, költők, vagy onnan léptek mikrofon elé a színészek, zenészek.

Cseh Tamás énekelt közben a helyfoglalás zajlott: „...és dal kéne arról, hogy énekelni jó, számos barátal, nagy asztalok körül.” A kétrészes műsorban *Petőfi, Nagy László, Garaczi László, Illyés Gyula, Cseres Tibor, Sütő András, Szilágyi Domokos, Mészöly Miklós, Pilinszki János* műveit interpretálták kitűnő művészek: *Fodor Tamás, Dörner György, Tompa László, Darvas Iván, Tóth József* (a Szigligeti Színház tagja), *Kubik Anna, Ratkó József, Mándy Iván, Esterházy Péter, Veress Miklós* saját írásait olvasta föl. A Muzsi-

kás és a *Kaláka* együttes, a *Hobo Blues Band* és a nagyszerű *Szabados György* zongorajátéka, továbbá filmbejátszások (*Szegénylegények, Segesvár, Csontváry, Amerikai anizs*) tették teljessé a programot, amelynek szünetében ki-ki megvacsorázhatott, választva a savanyú vetretze és az ormánsági töltött karmonádli között.

Az est hangulatához szervesen hozzájárult a *szolnoki Széchenyi lakótelepi dr. Münich Ferenc Körúti Általános Iskola vizuális körének* bemutatkozása is. A *Szávai István* vezette csoport tagjai hónapokon keresztül készültek az eseményre: a Petőfi Csarnok előterében és folyosóin kiállított alkotásaik egyrészt magas színvonalú pedagógiai munkáról tanúskodnak, másrészt arról, hogy a kör tagjai „megélték” kapott-vállalt feladataikat: „Mi lenne Petőfi, ha ma élne?”; „Mi történt volna vele a XX. században?”; „Hogyan látom Petőfit, olvasmányaim alapján?” kérdésekre keresve a választ, többszínű, vagy fekete-fehér linómetszetekben, ceruzarajzokban, vízfestményekben, képregényekben. Nagy érdeklődés, figyelem kísérte a gyerekek műhelybemutatóit és alkalmi grafikai boltjuk kínálatát.

Mindent összevetve, a Bankett egy olyan formabontó módon rendezett ünnepség volt, amelynek egyetlen pillanatára sem sikerült el: mit és miért is ünnepelünk.

Vágner János